

Téma měsíce

CÍRKVE V PRAZE 2

Které z církví působí v naší městské části a jaké aktivity vyvíjejí

Z obsahu

str. 2

Společnost

BOTANICKÁ ZAHRADA

Pomník českým botanikům dostala k 230. výročí založení Botanická zahrada UK Na Slupě

str. 5

Životní prostředí

GRAFFITI V OHROŽENÍ?

Projekt na ochranu objektů proti řádění sprejů přináší ovoce už v první fázi

str. 6

Co pro nás znamená 17. listopad 1989

Letos oslavíme šestnácté výročí 17. listopadu 1989. Není to žádné kulaté výročí, oslavy tedy asi nebudou nijak velké. Věnujme proto alespoň tyto řádky připomínce tohoto významného dne a učiníme tak trochu neobvykle – zvýrazňujeme souvislosti s naší městskou částí.

Slovo úvodem

Většina protikomunistických shromáždění probíhala mimo naše území – velmi často na Václavském náměstí, první ze dvou komunisty povolených manifestací se uskutečnila na Škroupově náměstí v Praze 3. Avšak ta rozhodující událost organizovaná studenty (a to dokonce i studenty z našich končin) začala u nás na Albertově. Tam před velkým davem převážně studentů a lidí spjatých s vysokoškolským životem zaznělo několik projevů, připomínajících studentský odpor proti nacistické totalitě a otevřeně volajících po obnově demokracie v Československu. Poté, pořád ještě v mezích povolení, se vydal průvod na Vyšehrad a přitom se stálo, nač snad někteří z vás, vážení čtenáři, dodnes vzpomínají. V průvodu se provalovala protikomunistická hesla a tomu se zájemce přihlížela řada diváků.

A najednou se někteří z těch, co původně jen přihlíželi, nechávali strhnout a zapojovali se do průvodu. Je velice pravděpodobné, že se jednalo o naše spoluobčany. Po ukončení aktu na Vyšehradě se mnozí účastníci vydali na Václavské náměstí (organizátoři museli vyvinout velké úsilí, aby se tam průvod nevydal okamžitě po ukončení proslovů na Albertově). Takovéto rozšíření protestů již nehodlala ozbrojená moc připustit a k prvnímu střetu mezi ní a demonstrujícími došlo ve Vyšehradské ulici, ještě na území Prahy 2.

I na území naší městské části se psaly moderní české dějiny; budme na to hrdi.

Co však pro nás znamená 17. listopad 1989 dnes? Když si vzpomeneme na nadšené okamžiky cinkajících klíčů, musíme připustit, že cesta těch šestnácti let byla kličká a obtížnější, než si bylo naše tehdejší nadšení ochotno připustit. Koho by tehdy například napadlo, že po šestnácti letech budou komunisté mocnou parlamentní stranou! Vzpomeňme však na naše pocity z doby vlády komunismu: nenaplněné možnosti, vědomí, že o našem životě v mnoha aspektech rozhodují ti, jejichž jedinou kvalifikací je členství ve straně, strach projevit svobodně svůj názor z obavy o možnost studia dětí a v řadě profesí i z obavy o zaměstnání. Vzhledem k té době je pokrok v oblasti materiální zcela nepochybný – jako jediný příklad si uvědomme, o kolik se prodloužila průměrná délka života. Doufám však, že většina lidí bude se mnou souhlasit, že ještě důležitější jsou svoboda a demokracie, získané po 17. listopadu 1989. Je na nás nabyté možnosti uchopit a využít, a to nejen ku prospěchu svému, avšak také ku prospěchu celého národa.

RNDr. Antonín Sochor, radní (ODS)

PODZIM NA NÁBŘEŽÍ: Jako by se ten letošní podzim zastýděl a chtěl nám vynahrádit, co léto zanedbalo... Vltavské nábreží odjakživa patřilo k místům, kde má procházka svůj půvab za každého počasí – zalité sluncem babího léta ovšem vypadá obzvlášť lákavě. Brzy budou moci Pražané korzovat po celé nábřeží, protože v červnu příštího roku skončí dlouhodobá oprava Rašínova nábreží. Nyní se ještě dokončuje úsek mezi Trojanovou ulicí a Mánesem. Opravuje se pod dohledem památkářů, aby si sto let stará stavba zachovala svoji autenticitu. Jak se to daří, to je vidět mj. na linnigrafu – po rekonstrukci je opět funkční a ukazuje stav vody ve Vltavě.

Text: len, foto: anl

Radnice na náměstí Míru znovu otevře své brány veřejnosti

V měsíci září byla dokončena rekonstrukce radnice na náměstí Míru. Ve druhé polovině listopadu dojde ke stěhování prakticky celého úřadu městské části do této budovy. Na přelomu listopadu a prosince počítáme se slavnostním otevřením budovy, následovat budou i Dny otevřených dveří pro veřejnost. Budova si již delší dobu říkála o generální údržbu; v rámci přípravy projektu se objevovaly další, prostým okem nepostřehnutelné vady, vyžadující stavební zásah. Jednou z posledních kapek, mluvících pro rozhodnutí o přestavbě, byla výpověď z prostor, které městská část po léta užívala v budově sousední školy. Tím se ocitlo téměř 60 pracovníků bez střechy nad hlavou a zároveň městská část přišla o sál, který užívala pro zasedání zastupitelstva. Otázka, zda tato pracoviště umístit do dalšího detašovaného prostoru a investovat do něj, rozhodnutí o rekonstrukci svým způsobem urychlila – znamenalo by to další náklady, kte-

ré již bylo možné alokovat na práce na vlastní budově radnice. Nezbytnost rekonstrukce se posléze vyjevila při vlastních stavebních pracích – zde odkazují na rozhovor se stavbyvedoucím Ing. Kajerem v minulém čísle Novin Prahy 2 a na rozhovor s projektantem akad. arch. Javůrkem, zveřejněný v tomto čísle.

Chtěl bych na tomto místě poznamenat, že v uplynulých 15 letech městská část realizovala postupně několik rozsáhlých investičních akcí do obecních budov: v letech 1990 – 1993 to bylo dokončení rekonstrukce Novoměstské radnice (zahájené ještě za minulého režimu a za jiných podmínek financování), v letech 1996 – 1999 investovala do rekonstrukce budov Sokolská 36 – 38, do kterých se z Pankráce vrátilo obvodní ředitelství Policie ČR (vystěhované předtím restituenty). V současné době se připravuje menší investice městské části i hl. m. Prahy do rozšíření prostor pro hřbitovní službu jak Policie ČR, tak městské policie, postupně

běží rekonstrukce památkově chráněných objektů v Grébovce. Připravuje se stěhování veřejné knihovny městské části do větších a moderněji vybavených prostor – důvodem je, že v těch současných byla již vyhlášena stavební uzávěra spojená s přípravou budování stanice metra nám. Míru linky D. Po celou dobu probíhá investiční a údržbová činnost na školních a bytových objektech, v zeleni a na veřejných prostranstvích, svěřených městské části.

V této chvíli však přejí všem současným i budoucím občanům Prahy 2 – uživatelům služeb radnice – příjemný pobyt při její návštěvě a předpokládám, že i práce zaměstnanců úřadu bude na stejné kvalitativní úrovni. Závěrem bych chtěl též poděkovat za porozumění a součinnost bývalým nájemníkům v domech Jugoslávská 20 – 22, jimž městská část zajistila náhradní prostory za ty, které zde uvolnila.

Mgr. Michal Basch, starosta (ODS)

STĚHOVÁNÍ ÚŘADU MČ PRAHA 2

Ve dnech 17. – 22. listopadu 2005 proběhne stěhování pracovišť ÚMČ Praha 2 z náhradních prostor na Karlově nám. 8, v Žitné 51 a v Korunní 15 do nově zrekonstruované budovy na náměstí Míru (stěhovat se nebude odbor státní sociální podpory, který zatím zůstává ve Štěpánské 1). V těchto dnech bude úřad pro veřejnost uzavřen, po celou dobu stěhování však bude fungovat podatelna na Karlově nám. 8.

Posledním úředním dnem na stávajících pracovištích bude středa 16. listopadu (v tento den již bude z důvodu stěhování uzavřen živnostenský odbor). Prvním úředním dnem v budově ÚMČ na nám. Míru 20 a Jugoslávská 20 a 22 bude středa 23. listopadu.

V sobotu 10. prosince se v nové otevřené budově ÚMČ Praha 2 na náměstí Míru koná od 9:00 do 13:00 Den otevřených dveří.

Od studie k úspěšnému završení díla aneb Historie rekonstrukce vinohradské radnice (I.)

Někdy na přelomu tisíciletí v jednom pražském architektonickém ateliéru začali přemýšlet, jak to provést, aby Praha 2 získala moderní úřad, nabízející občanům městské části služby v kultivovaném prostředí... Akademičtí architekt Jiří Javůrek a jeho ateliér Genia Loci (dnes SGL Projekt, s. r. o.) byl vybrán, aby zpracoval nejprve studii, později projektovou dokumentaci „generální přestavby“ budovy. Dnes, po pěti letech perné práce, je dílo dokončeno a během pár dní se čerstvě zrekonstruovaný objekt úřadu městské části na náměstí Míru opět otevře veřejnosti. Přinášíme první část rozhovoru s architektem Javůrkem.

Architekt J. Javůrek se starostou M. Baschem obhlíží dílo Foto: MBR

Co bylo úplně na počátku, když jste se dozněděl, že se máte zhostit přestavby radnice, připravit projekt?

Začalo to studii rekonstrukce radnice... Jak víme, o její potřebě se hovořilo již dávno, ale žádná politická reprezentace nenašla odvahu projekt spustit. Ono to souviselo se závažným rozhodnutím, jak by ta radnice měla fungovat. Na počátku úvah stála otázka, jestli se pokusit zkoncentrovat všechny služby, které úřad poskytuje, pod jednu střechu. Zda je to vůbec reálné, jestli jsou objekty dostatečné kapacitní a dokážou nám takovou vizi vůbec nabídnout. Na podobné otázky politická reprezentace nedokázala odpovědět, a tak se neustále rozhodnutí oddalovalo. Když jsme měli zpracovat studii, neptali jsme se, jak by měl ten objekt vypadat, ale jestli je smysluplné dům v tomhle stavu rekonstruovat, zda by se nemělo počítat i s vedlejšími objekty – což byla na jedné straně škola, na druhé prostory v Jugoslávské... Otázek k řešení byla spousta.

Pak se studie vyvinula do nějaké podoby návrhu rekonstrukce, který vycházel z ideálních potřeb zveřejnění budovy tak, abychom se tam vešli. Zjistili jsme, že lepší bude propojit budovy s prostorami v Jugoslávské. Mezitím se odehrála další rozhodnutí ve smyslu zachování školy, ze které navíc úřad dostal výpověď... Tím byla dána pevná hranice, přes kterou jsme nemohli jít. Takže jsme zkoumali, do jakých směrů lze vůbec budovu dostavět – do strany, do výšky atd. A když jsme zjistili,

v jakém stavu objekt je, navrhovali jsme zbourání budovy na náměstí Míru.

Narazili jste na něco, s čím jste nepočítali?

Rozhodně – např. jsme vůbec nepočítali s tím, že stropy nebudou k použití. Původně jsme předpokládali, že jsou to vyhovující konstrukce, nicméně jejich skutečný stav se ukázal až při průzkumu. Také jsme nepočítali s tím, že budova bude mít tak špatné základy – stav konstrukcí se zjistil až teprve při bourání, a bylo to opravdu „na hraně“.

Znamenalo to pro vás při projektování zásadní problém?

Takové věci se najdou vždycky, tady jich jen bylo o něco víc. Ale tohle nejsou zásadní momenty. Těmi byly v první fázi projektování limity, které si nějak vymyslíte – kam až můžete s těmi dostavbami jít. A potom zjistíte, že vás tam zkrátka památkáři nepustí, protože o tom mají jinou představu. Při rekonstrukci na konci 20. let se celkem šťastně vestavily do dvorany haly, pozemek se zastavěl na 100 %. A pak se během stavby ještě rozhodlo, že se nahoře přistaví nástavba s jedním patrem kanceláří. Jasně to dokládají konstrukce – v původních plánech nebylo s nástavbou nahoře vůbec počítáno... Našli jsme tedy různé varianty, kam expandovat do volného prostoru. Chtěli jsme náročný objekt zvýšit o jedno podlaží, zdálo se nám, že by náměstí neslo nějaký akcent. O tom se hodně diskutovalo a vždycky jsme se z jedné strany s památkáři vraceli

Interiér čerstvě obnovené budovy Úřadu MČ Praha 2

Foto: Metrostav

s rozpačitým pocitem, že nám prakticky nechtějí povolit skoro nic. Že by nejrady, kdyby ten dům zůstal tak, jak je. Nakonec se ale podařilo dojít ke kompromisům, které jsou tam nyní ztělesněny.

Jaké požadavky byly pro vás nejdůležitější?

Zásadní licitace byla o podobu fasády objektu na náměstí Míru. Původní projekt přestavby z třicátých let minulého století nebyl

realizován tak, jak byl navržen. Při provádění stavby došlo ke zjednodušení některých detailů, v průběhu let byla fasáda přestříkána. Původně byla škrábaná, tvrdá, ale pak se nastříkaly nánosy vrstev v různých podivných barvách. Po celou dobu, kdy probíhaly práce na současné rekonstrukci, jsem nebyl přesvědčen o tom, jestli je požadavek na zachování původní fasády oprávněný.

Pokračování na str. 3